

عنوان مقاله:

طراحی مدل پیش بینی بی تفاوتی سازمانی براساس عدالت سازمانی، تعهد سازمانی و رضایت شغلی (مورد مطالعه: معلمان زن تربیت بدنی استان البرز)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات آموزشی و آموزشگاهی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

رضا اندام - دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران

حسین طاهری - دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، مربی، گروه تربیت بدنی، دانشگاه علوم انتظامی امین، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بی تفاوتی سازمانی یکی از عوامل اساسی کاهش کارایی، غیبت مکرر، اجتناب از پذیرش مسئولیت و دلسردی نسبت به کار است که باعث عقب ماندگی فکری، سقوط آرام و تخریب مستمر و بدون صدای سازمان است؛ بنابراین، هدف پژوهش حاضر طراحی مدل پیش بینی بی تفاوتی سازمانی براساس عدالت سازمانی، تعهد سازمانی و رضایت شغلی است. روش پژوهش توصیفی-همبستگی بوده، و جامعه آماری همه معلمان زن تربیت بدنی استان البرز با حداقل 5 سال سابقه خدمتی به تعداد 300 نفر بود. براساس جدول کرجسی و مورگان، 246 نفر از آن ها به طور تصادفی انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها پرسشنامه های عدالت سازمانی نیهوف و مورمن (1993)، رضایت شغلی اسپکتور (1985)، پرسشنامه 15 گویه ای تعهد سازمانی استیبرز پورتر و پرسشنامه تعدیل شده بی تفاوتی سازمانی دانایی فرد، حسن زاده و سالاریه (1389) به کار گرفته شد. برای بررسی روایی صوری و محتوا پرسشنامه ها، نظرات اصلاحی 11 نفر از متخصصان به کار گرفته شد. همچنین، ضریب آلفای کرونباخ نشان داد که پایایی چهار پرسشنامه قابل قبول است. داده ها با روش های آماری همبستگی پیرسون و مدل سازی معادلات ساختاری با نرم افزار Amos تحلیل شد. نتایج تحلیل مسیر نشان داد مدل پیشنهادی با داده های پژوهش برازش مناسبی دارد و متغیرهای عدالت سازمانی و رضایت شغلی به طور مستقیم و غیرمستقیم و تعهد سازمانی به طور مستقیم بر بی تفاوتی سازمانی تأثیر دارند. براساس نتایج، برای پیشبرد اهداف تربیت بدنی در مدارس، مدیران و مسئولان آموزش و پرورش باید به متغیرهای رفتار فردی و سازمانی معلمان تربیت بدنی توجه بیشتری داشته باشند.

کلمات کلیدی:

بی تفاوتی سازمانی، تعهد سازمانی، رضایت شغلی، عدالت سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1573896>

